

folketingsår fremsatte bemærkninger om den samme sag. Der var tidligere givet udtryk for betænkelighed ved den foreslåede udbygning af invalideforsikringsretten, men han håbede, at man under udvalgsarbejdet kunne komme til et fornuftigt resultat.

Hanne Budtz (KF) fastholdt sit partis tidligere tilkendegivne betænkelighed ved indførelse af en appelinstant, der ville blive en tungt arbejdende instans, som ville påføre staten store udgifter. Hendes parti var villigt til i udvalget at se på, om der kan gennemføres en forenkling og decentralisering af invalideforsikringsrettens arbejde.

Johs. Christiansen (RV) lagde afgørende vægt på, at der blev oprettet en appelinstant for invalideforsikringsretten, så der her bliver en appeladgang som på næsten alle andre tilsvarende områder. En sådan appelinstant ville være af overordentlig stor psykologisk betydning. Vedrørende forenkling af invalideforsikringsrettens arbejde udtalte han, at de i forbindelse hermed stående problemer burde drøftes i den kommission, som var nedsat om invalidernes forhold.

Ragnhild Andersen (DK) anbefalede også lovforslaget og beklagede, at det havde trukket i langdrag med gennemførelsen af sagen.

Lovforslaget blev på ny henvist til behandling i et udvalg, og i dette opnåedes der enighed mellem socialdemokratiets og det radikale venstres medlemmer om at indstille lovforslaget til vedtagelse med visse ændringer, mens venstre og det konservative folkeparti ikke kunne medvirke ved lovforslagets gennemførelse.

I betænkningen oplyses, at et embedsmandsudvalg havde fået til opgave at undersøge spørgsmålet om muligheden for at henlægge afgørelser, der efter den hidtil gældende ordning træffes af invalideforsikringsretten, til lokale organer. Ifølge en af dette embedsmandsudvalg afgivet redegørelse ville en række afgørelser om ydelse af hjælp efter folkeforsikringslovens § 60 kunne henlægges fra invalideforsikringsretten til andre organer, og disse ændringer ville kunne iværksættes uden lovændring, idet den fornødne hjemmel hertil findes i folkeforsikringslovens § 60, stk. 10. Socialministeren havde tiltrådt de foreslåede ændringer, og disse ventedes ført ud i livet inden for de nærmeste måneder, hvorved der ville ske en betydelig aflastning i arbejdet i invalideforsikringsrettens kontor.

I udvalgets betænkning er fremsat følgende bemærkninger om spørgsmål, om hvilke der ikke er stillet ændringsforslag:

„Udvalget har over for socialministeren rejst spørgsmål om, hvorvidt den i lovens § 45, stk. 5, foreslåede *frist af 8 uger for indankning af invalideforsikringsrettens afgørelser til ankenævnet* er tilstrækkelig, og hvorvidt der burde gennemføres en dispensationsregel for de tilfælde, i hvilke der foreligger undskyldning for fristens oversiddelse. Heroverfor har socialministeren oplyst, at det ved den foreslåede frists fastsættelse er taget i betragtning, at det er ønskeligt,